

Sygn. akt I PK 153/14

POSTANOWIENIE

Dnia 8 lipca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Katarzyna Gonera

w sprawie z powództwa M. B., J. H., A. K.
przeciwko D. Spółce Akcyjnej w Z.
o wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych, o wynagrodzenie za pracę,
o nagrodę jubileuszową,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 8 lipca 2014 r.,
skargi kasacyjnej strony pozwanej od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i
Ubezpieczeń Społecznych w G.
z dnia 7 listopada 2013 r., sygn. akt VIII Pa (...),

postanawia:

- 1. umorzyć postępowanie kasacyjne w części dotyczącej roszczeń powodów M. B. i A. K.;**
- 2. oddalić wniosek pełnomocnika powodów o zasądzenie zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 7 listopada 2013 r., VIII Pa (...), Sąd Okręgowy w G. – Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił apelację pozwanej D. S.A. w Z. od wyroku wstępnego Sądu Rejonowego w Z. z 16 maja 2013 r., IV P (...), w sprawie z powództwa M. B., J. H. i A. K. o wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych, wynagrodzenie za pracę i nagrodę jubileuszową.

Skarga kasacyjna od tego wyroku, wniesiona przez pełnomocnika strony pozwanej, została częściowo odrzucona postanowieniem Sądu Okręgowego w G. z 28 lutego 2014 r. (w zakresie obejmującym powództwo J. H.) – ze względu na wartość przedmiotu zaskarżenia niższą niż dziesięć tysięcy złotych (art. 398² § 1 k.p.c.). W pozostałej części – w zakresie obejmującym powództwa M. B. oraz A. K. – pełnomocnik strony pozwanej cofnął skargę kasacyjną (w piśmie procesowym z 29 maja 2014 r., które wpłynęło do Sądu Najwyższego 6 lutego 2014 r.).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398²¹ k.p.c., jeżeli nie ma szczególnych przepisów o postępowaniu przed Sądem Najwyższym, do postępowania tego stosuje się odpowiednio przepisy o apelacji, z tym że skargę kasacyjną cofnąć może również sama strona. Oznacza to, że w postępowaniu kasacyjnym znajduje zastosowanie art. 391 § 2 k.p.c. Z przepisu tego wynika, że w razie cofnięcia apelacji sąd drugiej instancji umarza postępowanie apelacyjne i orzeka o kosztach jak przy cofnięciu pozwu. Gdy cofnięcie apelacji nastąpiło przed sądem pierwszej instancji, postępowanie umarza sąd pierwszej instancji. Zastosowanie tego przepisu do cofnięcia skargi kasacyjnej oznacza, że w razie cofnięcia skargi Sąd Najwyższy umarza postępowanie kasacyjne i orzeka o kosztach jak przy cofnięciu pozwu.

Pełnomocnik skarżącej, działając w imieniu strony pozwanej, cofnął skargę kasacyjną w zakresie powództw M. B. i A. K. Stworzyło to podstawę do umorzenia postępowania kasacyjnego.

W sprawie z zakresu prawa pracy należy uwzględnić także treść art. 469 k.p.c., zgodnie z którym sąd uzna zawarcie ugody, cofnięcie pozwu, sprzeciwu lub środka odwoławczego oraz zrzeczenie się lub ograniczenie roszczenia za niedopuszczalne wówczas, gdyby czynność ta naruszała słuszny interes pracownika lub ubezpieczonego. Dopuszczalność kontrolowania przez Sąd Najwyższy czynności dyspozytywnych strony przedsięwziętych w postępowaniu kasacyjnym, a zatem poza zwykłym tokiem instancji, jest kontrowersyjna. Sąd Najwyższy nie dostrzega jednak, aby cofnięcie skargi kasacyjnej w niniejszej sprawie naruszało słuszny interes pracowników, skoro pozwany pracodawca cofnął skargę kasacyjną od wyroku korzystnego dla powodów jako pracowników.

Sąd Najwyższy zważył, że cofnięcie przez stronę skargi kasacyjnej jest dopuszczalne i nie wymaga zgody drugiej strony, a mając na względzie, że czynność ta nie narusza słusznego interesu pracowników (art. 469 k.p.c.), postępowanie kasacyjne umorzył (art. 355 § 1 k.p.c. w związku z art. 398²¹ i art. 391 § 2 k.p.c.).

W odniesieniu do kosztów postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 108 § 1 k.p.c. w związku z art. 398²¹ k.p.c. Pełnomocnik powodów nie wniósł odpowiedzi na skargę kasacyjną, nie odbyła się również rozprawa przed Sądem Najwyższym. Brak jest zatem podstaw do przyznania pełnomocnikowi powodów zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego, ponieważ powodowie nie wykazali, aby takie koszty ponieśli.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.